

Mødet den 21. Juni 1923.

(For lukkede Døre).

Fraværende: J. Chr. Møller, Vald. Pedersen og M. Simonsen.

1. (J. Nr. 228—1923). Indstilling fra Sygehusudvalget angaaende **Overenskomst med Sct. Josephs Hospital om Special-Lægebehandling for Patienter, der ikke er Medlemmer af Sygekassen.**

Følgende Forslag forelaa:

Overenskomst

mellem Aarhus Byraad og Sct. Josephs Hospital.

1.

»Paa det herværende Sct. Josephs Hospital stilles 30 Senge til Raadighed for Kommunen for dennes medicinske Patienter (herunder Patienter lidende af Øre-, Næse-, Hals- og Øjensygdomme) paa følgende Vilkaar:

- a. Patienterne indlægges gennem Kommunehospitalet og behandles af Sct. Josephs Hospitals Læger og undergives dette Hospitals Regulativ.
- b. Kommunen betaler Hospitalet 5 Kr. pr. Patient pr. Dag. (Hvis det officielle Pristal — der for Tiden er 198 — stiger til 220, forhøjes denne Betaling med 50 Øre pr. Sygedag for det følgende Halvaar, Oktober—April eller April—Oktober. Hvis Pristallet

falder til 180, nedsættes Betalingen pr. Sygedag med 50 Øre. Betalingen forhøjes eller nedsættes saaledes med 50 Øre pr. Sygedag for hver 20 Points). Betalingen kan dog ikke gaa under 3 Kr. pr. Sygedag. For Fællesstuepatienter, der indlægges til Specialbehandling, betales en Tillægstakst af 3 Kr. pr. Dag, heri ikke medregnet Medlemmer af statsanerkendte Sygekasser.

- c. For Ekstravagter ved Kommunens Patienter betaler denne den positive Udgift i de første 3 Døgn. Herudover kan der ikke paalægges Kommunen nogensomhelst Ekstraudgift i Anledning af dens Benyttelse af Hospitalet.
- d. De Patienter, der lide af Øjensygdomme samt Øre-, Næse- og Halssygdomme, er Hospitalet forpligtet til at lade behandle af Speciallæger i ovennævnte Specialfag. Valget af de Læger, der i Henhold til denne Kontrakt skal behandle Kommunens Patienter paa Sct. Josephs Hospital, skal godkendes af Aarhus Byraad.

2.

Patienter lidende af epidemiske smitsomme Sygdomme (Difteritis, Skarlagensfeber, tyfoid Feber og Mæslinger), veneriske Sygdomme og Sindssygdomme kunne ikke indlægges paa Hospitalet i Henhold til nærværende Overenskomst.

3.

Overenskomsten træder i Kraft straks og er gældende til 1. Januar 1924.

K. M o u s t e n erindrede om, at der længe havde staaet en Strid mellem Speciallægerne og Sygehusudvalget angaaende denne Behandling, og det drejede sig især om Fattigvæsenets og Alderdomsvæsenets Patienter, som hidtil havde maattet betale meget høje Priser; men det var nu lykke-

des at faa dem sat noget ned. Bestemmelserne om Op- eller Nedgang i Henhold til Pristallet fik dog næppe nogen Betydning, da Overenskomsten kun var gældende indtil Udgangen af indeværende Aar.

Indstillingen var vedtaget ved Cirkulation og toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 145—1923). Indstilling fra Skolekommission og Skoleudvalg angaaende **Besættelse af et Timelæreriindeembede ved Marselisborg Skole.**

Følgende Indstilling forelaa:

1. Frk. Kirstine Bugge, Aarhus.
2. » Ingeborg Bering, do.
3. » Karen Emilie Hansen, do.

Tiltraadtes.

3. (J. Nr. 191—1923). **Epidemikkommissionens Godkendelse af Valget af 2. Desinfektør ved Marselisborg Hospital.**

Følgende Skrivelse forelaa:

»Remitteres Aarhus Byraad med Bemærkning, at Epidemikkommissionen efter Omstændighederne ikke vil modsætte sig, at den af Byraadet foreslaaede Person ansættes som 2. Desinfektør, dog paa Vilkaar, at han, forinden han træder i Funktion som saadan, gennemgaar det af Justitsministeriet for Desinfektører anordnede Kursus.«

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 78—1923). **Andragende fra »Aarhus Slagtermestres Tarmrenseri« om Fritagelse for Pladsleje og om Tilladelse til Fremleje. (Side 1).**

Fra Slagtehusudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Udvalget kan ikke anbefale, at Lejen ned sættes, efter at Byraadet efter Udvalgets Indstilling for kort Tid siden tillod, at Lejeforholdet

forlængedes 8 Aar uden Forhøjelse af Lejen. De 900 Kr. er ikke Pladsleje, men Leje af hele Bygningen, hvori Tarmrenseriet findes, og som er Kommunens Ejendom og til fri Raadighed for Kommunen fra 1925.

Udvalget har intet principielt imod, at Fremleje tillades, men kun paa den Betingelse, at Udvalget i hvert enkelt Tilfælde skal godkende Fremlejen.«

Bern t J e n s e n anbefalede Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 218—1923). **Andragende fra Skuespiller Axel Strøm om Bevilling til Opførelse af dramatiske Forestillinger i Aarhus.**

Udsattes.

6. (J. Nr. 15¹⁸—1923). **Andragende fra Skibsreder A. Evensen om dansk Indfødsret.**

Anbefaledes.

7. (J. Nr. 106—1923). **Indstilling fra Lønudvalget angaaende en Ændring i Reglerne for Udbetaling af Dyrtidshjælp til Pensionister og Understøttede. (Side 10).**

Udvalget indstiller, at der til Bestemmelserne om Dyrtidshjælp til Understøttede tilføjes efter 1. Stykke: »og ikke i noget Tilfælde maa overstige 200 Kr. aarlig.

H. P. C h r i s t e n s e n anbefalede Ændringen, som var begrundet i, at en Mand havde en Understøttelse af 700 Kr. aarlig, hvorfor man maatte have en Begrænsning.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 139—1923). **Andragende fra Rengøringskone Karen Christensen om Afskedigelse med Pension fra 1. Juli 1923.**

Anbefalet af Budgetudvalget.

Fra Lønudvalget forelaa følgende Erklæring:

»Lønudvalget kan ikke tiltræde, at Ansøgeren pensioneres efter Pensionsreglementets § 23, men foreslaar, at der ydes Ansøgeren en aarlig Understøttelse, hvis Størrelse man ganske overlader til Byraadet at fastsætte.«

F o r m a n d e n meddelte, at Budgetudvalget havde ment, hun var berettiget til Pension i Henhold til § 23, men da Lønudvalget var af en anden Mening, skulde Taleren ganske henstille, hvilket Forslag Byraadet vil følge.

H. P. Christensen bemærkede, at Lønudvalget stadig maatte høre Bemærkninger om de store Pensioner, der bevilgedes, og naar der saa kom Forslag om Pension til Folk, der næppe hørte under Pensionsreglementet, blev man betænkelig derved. En Rengøringskone kunde ikke i Almindelighed siges at være fuldt beskæftiget for Kommunen, men muligvis var der særlige Forhold til Stede i dette Tilfælde. Reglementets § 23 tog særlig Sigte paa mandlige Arbejdere, der havde arbejdet for Kommunen i mange Aar, men ikke havde været under Pensionsreglementet; men hvis Byraadet var af den Anskuelse, at Bestemmelsen i § 23 ogsaa skulde gælde for Enker, der havde arbejdet for Kommunen som Rengøringskoner, skulde hun selvfølgelig have de 1000 Kr.

F o r m a n d e n oplyste, at Sagen var sendt til Lønudvalget, fordi dette Udvalg særlig havde med Pensionsvæsenet at gøre. Hvis man skulde bevilge en aarlig Understøttelse, maatte man hellere henvise Enken til at søge Aldersrente og saa bevilge hende en mindre Sum foruden denne.

H. P. Christensen svarede, at Lønudvalget ogsaa havde tænkt derpaa, og man kunde maaske give hende en aarlig Understøttelse, men

ikke større, end at hun var berettiget til at faa Aldersrente.

Formanden vilde hellere vende Forholdet om.

H. P. Christensen mente, man kunde lade Sagen gaa til Aldersrenteudvalget for at faa Besked paa, hvor stor en Understøttelse hun kunde oppebære uden at gaa glip af Aldersrente.

K. Moustén troede ikke, man kunde slippe for at give hende 1000 Kr. i Pension, hvis hun udelukkende havde haft sit Erhverv ved Kommunen. Men man burde vist ændre denne Bestemmelse i Pensionsreglementet.

H. P. Christensen hævdede, at Byraadet var berettiget til at træffe Afgørelsen.

A. Bitsch oplyste, at hun maatte have 300 Kr. i Indtægt, uden at der fradroges noget i Aldersrente. Efter hendes Alder kunde hun næppe faa mere end 402 Kr. i Aldersrente, og man kunde saa maaske bevilge hende en Understøttelse paa 400 Kr.

Formanden og Andr. Christensen sluttede sig hertil.

Mariane Thomsen henstillede at bevilge 500 Kr.

A. Mørup fandt det rigtigst at lade Sagen gaa til Aldersrenteudvalgets Erklæring.

Det vedtoges at bevilge en Understøttelse paa 400 Kr. foreløbig for 1 Aar.

9. (J. Nr. 2³⁶—1923). **Skrivelse fra Justitsministeriet vedrørende Murermester Th. Pedersens Byggeforetagende paa Hjørnet af Søndergade og Sønderallé.**

Formanden gjorde udførligt Rede for Sagen. Statens Konsulent i Bygningssager var gaaet stærkt imod Bygningsskommissionen, og særlig an-

kedes der over Bærepillerne. Men Bygningskommissionen havde i Forvejen undersøgt dette Forhold og fundet Pillerne fuldt forsvarlige, og der forelaa fra Kommissionen en Erklæring herom. Ligeledes var der anket over uheldige Sider ved Bygningen i Tilfælde af Brandfare, men den foreliggende Erklæring fra Brandvæsenet modbeviste dette. Byraadet kunde selvfølgelig indsende Sagen paa ny uden at bryde sig om Konsulentens Indvendinger, men i saa Fald blev det nødvendigt foreløbig at standse Arbejdet, hvilket vilde skade baade Bygmesteren og de mange Mennesker, som arbejdede paa Bygningen. Taleren vilde derfor foreslaa, at Byraadet tiltræder de foreliggende Erklæringer og saa sender et Par Mand til København for at forebringe Sagen mundtlig for Ministeriet.

Det vedtoges at henholde sig til Brand- og Bygningskommissionens Erklæringer og anmode Borgmesteren og Bygningsinspektøren om personlig at forelægge Sagen for Justitsministeriet.
